

Глуха Г. Я.

МИТНА ПОЛІТИКА ЯК ФАКТОР ЕКОНОМІЧНОГО ЗРОСТАННЯ КРАЇНИ

Стаття присвячена дослідженню впливу митної політики держави на економічне зростання. Визначено сутність економічного зростання та виявлено основні закономірності забезпечення цього процесу. Досліджено поняття і функції митної політики, а також місце державної митної політики у механізмі забезпечення економічного розвитку держави.

Ключові слова: економічне зростання, економічний розвиток, митна політика, зовнішньоекономічна діяльність, фінанси

Рис.: 2. Бібл.: 12.

Глуха Ганна Яківна – кандидат економічних наук, доцент, кафедра економічної теорії та міжнародної економіки, Дніпропетровський університет ім. А. Нобеля (вул. Набережна Леніна, 18, Дніпропетровськ, 49000, Україна)

Email: dir.nmc@duerp.edu

УДК 339.543

Глухая А. Я.

ТАМОЖЕННАЯ ПОЛИТИКА КАК ФАКТОР ЭКОНОМИЧЕСКОГО РОСТА СТРАНЫ

Статья посвящена исследованию влияния таможенной политики государства на экономический рост. Определена сущность экономического роста и обнаружены основные закономерности обеспечения данного процесса. Исследованы понятие и функции таможенной политики, а также место государственной таможенной политики в механизме обеспечения экономического развития государства.

Ключевые слова: экономический рост, экономическое развитие, таможенная политика, внешнеэкономическая деятельность, финансы

Рис.: 2. Библ.: 12.

Глухая Анна Яковлевна – кандидат экономических наук, доцент, кафедра международной экономики и экономической теории, Днепропетровский университет им. А. Нобеля (ул. Набережная Ленина, 18, Днепропетровск, 49000, Украина)

Email: dir.nmc@duerp.edu

UDC 339.543

Glukhaya A. Y.

CUSTOMS POLICY OF THE STATE AS A FACTOR OF ECONOMIC GROWTH

The article is devoted to the influence of the customs policy of the state on the economic growth. The nature of economic growth is determined; and the main regularities of providing this process are discovered. The concept and functions of the state customs policy are analyzed; and the place of the customs policy in the mechanism of economic development of the state is examined.

Keywords: economic growth, economic development, customs policy, foreign economic enterprise activity, finance

Рис.: 2. Bibl.: 12.

Glukhaya Anna Ya. – Candidate of Sciences (Economics), Associate Professor, Associate Professor, Department of International Economics and Economics Theory, Alfred Nobel Dnipropetrovsk University (vul. Naberezhna Lenina, 18, Dnipropetrovsk, 49000, Ukraine)

Email: dir.nmc@duerp.edu

Вступ. У сучасній соціально-економічній системі держава реалізує цілу низку важливих функцій. Вони певним чином змінюються у часі, відбувається неминуче коригування пріоритетів, стратегій, засобів реалізації функцій тощо. Але при цьому треба зазначити, що основною економічною функцією держави був і залишається захист своїх економічних інтересів та забезпечення безпеки національної економіки. Очевидно, що лише за умови ефективного виконання даної функції можливе економічне зростання країни та покращення різних складових суспільного життя.

У той же час необхідно констатувати, що економічний розвиток держави залежить від багатьох різноманітних факторів, які прямо чи опосередковано можуть впливати на темпи і характер економічного зростання.

При цьому, надзвичайно важливим і складним є питання такої залежності для сфери зовнішньоекономічної діяльності, щодо якої державна політика, зазвичай, має враховувати не лише певні закономірності та характерні особливості, властиві економічній діяльності суб'єктів господарювання всередині країни, але й ще відповідні міжна-

родні домовленості, обмеження, тенденції тощо. Крім того, у світовій економіці відбуваються постійні зміни, формуються певні тенденції. Вони не можуть не впливати на темпи та характер економічного зростання у різних країнах, на формування бачення майбутнього тієї чи іншої національної економіки. Зовнішньоекономічне регулювання – це насамперед митно-тарифне регулювання, розробка та реалізація відповідної митної політики, яка, судячи з усього, набуває все більшого значення у сучасних економічних координатах. Ці обставини обумовлюють актуальність дослідження проблеми впливу митної політики держави на економічне зростання.

Необхідно відмітити, що окремі питання, пов'язані з теоретичними та практичними засадами формування та провадження митної політики держави, політики зовнішньоекономічного регулювання, досліджувалися багатьма вченими, серед яких, зокрема, можна виділити роботи І. Г. Бережнюка, І. М. Карамбовича, С. В. Ківалова, Б. А. Кормича, В. П. Науменка, П. В. Пашка, В. А. Русскова та інших науковців. У свою чергу, серед дослідників, які детально ви-

вчали питання економічного зростання держави, зокрема, його теоретичних інституціональних аспектів, внутрішніх та міжнародних основ економічного розвитку, можна виділити роботи О. Ф. Івашини, А. О. Задой, С. В. Кузьміна, Ю. М. Пахомова тощо. Якщо брати дослідження проблеми в історичному розрізі, то тут треба зазначити давній та абсолютно виправданий інтерес економістів до неї.

Постановка завдання. Зважаючи на актуальність й необхідність ґрунтовного дослідження питання залежності економічного зростання, суспільного економічного розвитку від особливостей митної політики держави, що реалізується у сучасних умовах та спрямована на досягнення певних макроекономічних та соціальних цілей через регулювання зовнішньоекономічної діяльності, завданням даної статті є виявлення основних закономірностей цього процесу та виявлення найбільш важливих, з точки зору результативності впливу на економічне зростання країни, її соціально-економічний розвиток засобів, інструментів митної політики.

Основні результати дослідження. Безсумнівним є той факт, що суспільний економічний розвиток охоплює не лише економічну сферу, але й соціальні, культурні, політичні та інші сфери суспільного життя. Це дає підстави стверджувати, що суспільний економічний розвиток, соціально-економічний розвиток країни не можна розглядати лише як своєрідний агрегований показник, що сукупно характеризує результати власно економічної діяльності усіх господарюючих суб'єктів щодо постійного збільшення обсягів виробництва товарів і послуг для задоволення поточних та перспективних суспільних потреб. Питання економічного розвитку є набагато складнішим й потребує виходу за межі звичайних показників, що кількісно характеризують економічну динаміку країни.

Виходячи з цього, важливою, на нашу думку, методологічною позицією є розгляд економічного розвитку, економічного зростання водночас як загальний результат економічної діяльності та як процес економічної діяльності, який послідовно й безперервно здійснюється на всіх рівнях економічної системи [4, с. 10]. Такий підхід запобігає спрощенню ситуації, виводить на можливість достатньо глибокого та системного розгляду проблеми.

Економічне зростання, на нашу думку, може розглядатися дещо вужче, ніж економічний розвиток. Економічне зростання «ближче» до кількісних показників. Тому, для характеристики економічного зростання дійсно треба оперувати насамперед показниками, які, прямо чи опосередковано, пов'язані з валовим внутрішнім продуктом (ВВП) країни та низкою інших показників макроекономічного характеру.

Необхідно також враховувати, що досягнення стабільного економічного зростання можливо лише за обов'язкової умови оптимального налагодження економічної системи господарювання, системи національного господарювання у цілому. При цьому важливе місце у цій системі має займати державний механізм регулювання, який повинен бути достатньо ефективним та гнучким. Іншими словами, налагоджений державний механізм можна

вважати запорукою економічного зростання країни, економічного розвитку суспільства.

При дослідженні питання економічного зростання, на нашу думку, необхідно зважати на той факт, що основним універсальним ресурсом своєчасного забезпечення ефективної роботи державного механізму, спрямованого на економічне зростання, виступають грошово-фінансові потоки. Останні фактично є постійним рухом щодо акумулювання та використання певних фінансово-грошових ресурсів.

При цьому, особливого значення набувають ті фінансові фонди, які акумулюються у держави, якими вона може розпоряджатися. Очевидно, що таке розуміння дозволяє точно та виважено сприймати, оцінювати головний бюджет країни, у доходній частині якого акумулюються грошово-фінансові надходження, що згодом будуть розподілені та використані на відповідні потреби держави, як основне джерело для забезпечення економічного зростання країни.

У свою чергу, як відомо, доходи Державного бюджету накопичуються фактично за рахунок податкових та інших надходжень від внутрішньої та зовнішньої економічної діяльності суб'єктів господарювання. Податкові та митні інструменти фактично забезпечують фінансове існування держави, можливості її розвитку. При цьому, логічно вважати, що від якості та масштабів як внутрішньої, так і зовнішньої економічної діяльності прямо та опосередковано залежить обсяг наповнення Державного бюджету грошово-фінансовими ресурсами, від яких буде залежати сучасне та майбутнє економічне зростання країни (рис. 1). Тобто необхідний рівень наповнення Державного бюджету є однією з основних передумов макроекономічного забезпечення економічного зростання. При цьому зрозуміло, що не можна спрощувати ситуацію й проводити пряму залежність між обсягами коштів в державному фонді та темпами економічного зростання.

Проте, існування достатньо видимої залежності між станом та можливостями Державного бюджету та економічним зростанням надає підстави зробити висновок про те, що державі обов'язково необхідно приділяти особливу увагу не лише напрямам використання державних коштів для забезпечення потреб економічної та інших сфер суспільного життя, але обґрунтовано та зважено підходити до проблеми формування доходної частини бюджету за рахунок оподаткування діяльності відповідних суб'єктів господарювання, не перешкоджаючи своїм втручанням їхньому розвитку.

Саме виходячи з цього та враховуючи, що основною економічною функцією держави є захист власних економічних інтересів та забезпечення економічної безпеки, має формуватися загальна економічна політика держави, яка залежно від вищезгаданих сфер застосування об'єднує відповідно внутрішню та зовнішню складові. При цьому, необхідно логічно відокремити, що сукупність цілей, функцій, напрямів, засобів і механізмів діяльності держави, спрямованих на провадження внутрішньої економічної політики, має впорядковуватися та втілюватися на практиці через відповідну внутрішню фіскально-податкову політику.

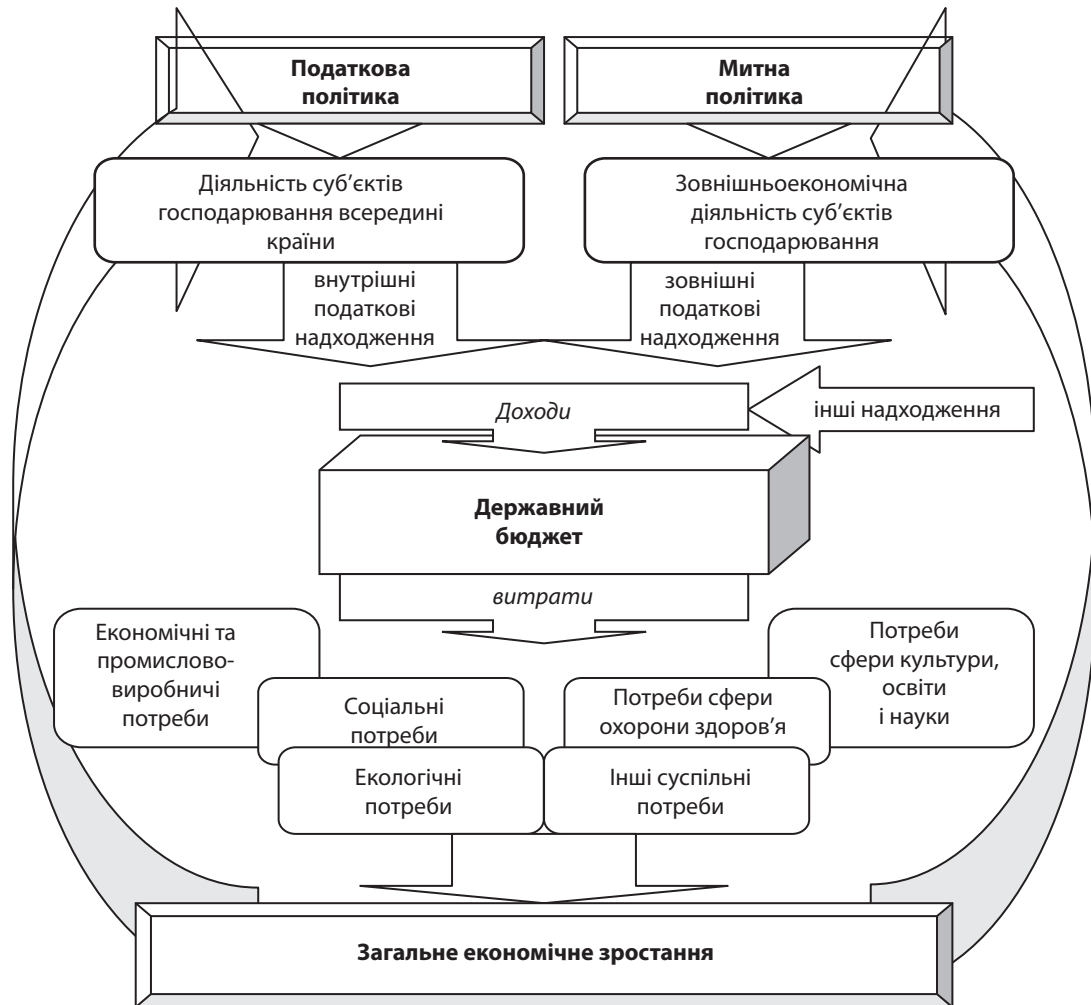

Рис. 1. Забезпечення економічного зростання країни засобами державної митно-податкової політики.

У той же час, зовнішньоекономічна політика держави відповідно повинна знаходити своє відображення у митній політиці, вивчення впливу якої на економічне зростання є дуже важливим, у тому числі у зв'язку зі змінами, які відбуваються через заходи лібералізації, що насамперед здійснюються через механізми Світової Організації Торгівлі. Україна, як відомо, є учасником цієї організації, що відповідним чином накладає певні обмеження на її митно-тарифну політику.

Як відомо, основним індикатором стану економіки будь-якої країни можна вважати валовий внутрішній продукт. Зважаючи на це, цікавим є аналіз проблеми зв'язку державної митної політики та економічного зростання країни. Для його проведення можна з'ясувати тенденції зміни щорічних показників ВВП, а також динаміку митно-податкових надходжень до Державного бюджету (рис. 2). Останні можна розглядати як основний фінансовий результат митно-тарифного регулювання, що реалізується державою.

Виходячи з проведеного аналізу вищезазначених щорічних показників в Україні за 2005–2011 рр., можна зазначити, що тенденції зміни обох економічних індикаторів збігаються. Відповідно, у всі роки, коли митно-податкові

надходження до Державного бюджету у результаті митної діяльності зростали у порівнянні з попереднім роком, показовим є той факт, що у 2008 р. спостерігалось зниження обох показників. Таким чином, можна бачити існування співпадаючої динаміки результатів реалізації відповідної митно-податкової політики та показників економічного зростання держави. При цьому важливо усвідомлювати, що вплив митно-тарифного регулювання на економічне зростання країни не відбувається лише через можливості такого регулювання щодо акумулювання певної (значної) суми коштів до Державного бюджету країни. Проблема є набагато складнішою та багатоаспектною. Зазначимо, що митно-тарифне регулювання впливає не тільки на рівень податкового навантаження суб'єктів підприємницької діяльності, насамперед суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності. Податкове навантаження – це прямиий фінансовий тиск, який є абсолютно неминучим для того, щоб забезпечити існування держави та реалізацію нею сукупності суспільно-важливих функцій, в тому числі економічних. Але митно-тарифне регулювання не можна зводити тільки до проблеми податкового навантаження. Митна політика держави має цілу низку інших виходів на проблему економічного зростання країни.

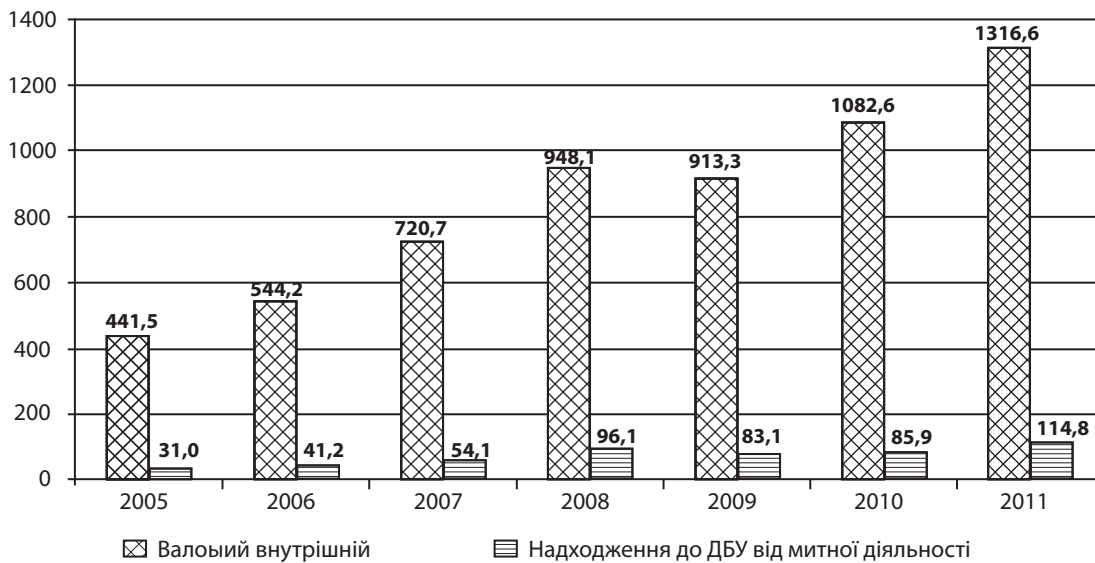

Рис. 2. Динаміка показників ВВП та показників надходжень до Державного бюджету від митної діяльності в Україні, млрд грн (складено за [11; 12])

У загальному розумінні митну політику можна сприймати як певний комплекс заходів, спрямованих на забезпечення ефективного функціонування митних кордонів і захист національних інтересів, а також національної безпеки держави у зовнішньоекономічній сфері [6]. Виходячи з такого тлумачення, у попередній версії Митного Кодексу України, прийнятому у 2002 р., було закріплено визначення митної політики як системи принципів і напрямів діяльності держави у сфері забезпечення своїх економічних інтересів та безпеки за допомогою митно-тарифних і нетарифних заходів регулювання зовнішньої торгівлі [1]. Подальші дослідження уточнили та розширили розуміння митної політики, доповнивши згаданий комплекс заходів ще відповідними цілями, функціями і механізмами діяльності держави у сфері митних економічних відносин [9, с. 115].

При цьому, незважаючи на достатньо детальну розробку і результати проведених досліджень щодо визначення та розуміння митної політики, вже у чинному Митному кодексі України (введений у дію в 2012 р.) термін «митна політика» як такий не використовується. У той же час, в основному митному документі чимало уваги відводиться поняттю «державна політика у сфері державної митної справи», яка визначається система цілей, принципів, функцій, напрямів, засобів і механізмів діяльності держави, спрямованих на забезпечення національних митних інтересів та безпеки України, регулювання зовнішньої торгівлі та захист внутрішнього ринку, розвиток національної економіки та її інтеграцію до світової економіки, наповнення Державного бюджету [2, с. 5]. Таким чином, можна цілком обґрунтовано стверджувати, що фактично введений термін «державна політика у сфері державної митної справи» за своїм змістовним наповненням трактується як рівнозначний терміну «митна політика». Більше того, на нашу думку, по суті питання новизною відрізняється лише додання слова «державна» до словосполучення «митна справа». Здається все ж таки, що,

з наукової точки зору (в контексті не юридичної, а економічної термінології), термін «митна політика» є більш точним та повним, ніж термін «державна політика у сфері державної митної справи». Останній термін за своєю назвою взагалі більше відображає певну сферу державної діяльності, ніж важливу регуляторну функцію держави у певній сфері.

У цілому, на нашу думку, необхідно зазначити, що результати теоретичних досліджень дають науковцям підстави вважати, що митна політика – більш широке поняття, аніж митна справа, оскільки митна справа – це тільки засіб реалізації державної митної політики, яка визначає основні цілі, завдання і функції митної справи [3, с. 29]. Таким чином, можна констатувати, що митна політика фактично обумовлює, гарантує та контролює реалізацію сукупності обов'язків суб'єктів господарювання по відношенню до держави у залежності від її потреб і тенденцій економічного розвитку. Одночасно зрозуміло, що у митній політиці не можуть ігноруватися інтереси суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності та інших суб'єктів, які ведуть підприємницьку та іншу діяльність.

Так чи інакше, серед функцій митної політики держави сьогодні можна визначити наступні базові складові елементи [9, с. 116 – 123]:

- фінансова функція, яка полягає у наповненні Державного бюджету за рахунок надходжень від справляння мита, податку на додану вартість, акцизного збору з товарів та інших предметів під час їхнього переміщення через державний митний кордон;
- економіко-регуляторна функція, яка передбачає вплив з боку держави на зовнішньоекономічну діяльність за допомогою засобів тарифного (ставки митних тарифів) та нетарифного регулювання (квоти, ліцензії, сертифікати, а також інші інструменти) для забезпечення національних інтересів та державної економічної політики;

- захисна функція, яка забезпечує захист держави від зовнішніх та внутрішніх загроз, включаючи захист внутрішнього ринку та інтересів споживачів, ефективну боротьбу з контрабандою та порушеннями митних правил, захист прав інтелектуальної власності, забезпечення екологічної безпеки тощо;
- контрольно-організаційна функція, яка полягає у визначенні та забезпеченні умов і порядків переміщення товарів та транспортних засобів через митний кордон, проведенні митного контролю й митного оформлення, перевірки законності переміщення товарів та транспортних засобів через митний кордон тощо;
- інформаційно-статистична функція, яка спрямована на організацію збору та зберігання інформації про результати митного контролю та митного оформлення, обмін інформацією з іншими державними органами та державами, забезпечення аналізу митних ризиків тощо;
- міжнародно-політична функція, яка полягає у забезпеченні здійснення міжнародно-інтеграційного процесу, виконанні міжнародно-правових заходів, розвитку міжнародного митного співробітництва, залученні організаційної та фінансової допомоги для розвитку митної справи.

Очевидно, що більшість функцій митної політики (зокрема, фіскальна, економіко-регуляторна, захисна та контрольно-організаційна) мають безпосередній вплив на наповнення доходної частини Державного бюджету, а отже й на фінансування потреб для забезпечення економічного зростання країни.

У той же час інформаційно-статистична та міжнародно-політична функції також відіграють важливу роль у даному процесі забезпечення загального економічного зростання, оскільки вони формують інформаційно-допоміжне підґрунтя для планування та втілення у життя митної політики держави.

У цілому, митна політика є політикою поєднання обмежень та свобод. Імпортні та експортні мита є за своєю суттю обмеженнями. Рівень митних ставок є конкретизацією міри обмеження чи свободи. У кінцевому рахунку митна політика щодо економічного зростання – це пошуки такого поєднання обмежень та свобод, які можуть принести найбільшу поточну та перспективу користь суспільству. Забезпечення економічного зростання може розглядатися як важливий конкретно-економічний ресурс для отримання такої суспільної користі.

Отже, реалізація зазначених функцій митної політики може мати наступну послідовність. Проаналізувавши попередньо накопичену митну статистичну інформацію щодо зовнішньоекономічних тенденцій та особливостей у напрямі реалізації митної політики держави, а також впорядкувавши та узгодивши отримані результати та бачення на майбутнє з чинними міжнародними домовленостями, держава встановлює відповідні «правила гри» для суб'єктів господарювання щодо здійснення зовнішньоекономічної діяльності та контролює дотримання встановлених порядків, виходячи з контрольно-організаційної функції. Надалі, зважаючи на виконання економіко-регуляторної та захис-

ної функцій, для досягнення більш оптимальної організації внутрішнього виробництва без загроз можливого негативного впливу з боку зовнішніх конкурентів, держава може ввести зважені тарифні та нетарифні обмеження, використовуючи доступні засоби впливу. При цьому, важливо підкреслити, що таке введення є фактично постійно діючим процесом, тому що змінюються умови, змінюються важливі суспільно-економічні та інші процеси, що викликає необхідність постійного аналізу та коригування. Як кінцевий результат (який одночасно по факту він вже є й проміжним, тому що економічному життю не притаманна статика, воно завжди є динамічним), можна очікувати досягнення рівня найбільш оптимального та обґрунтованого митного оподаткування зовнішньоекономічної діяльності та подальшого наповнення Державного бюджету відповідними митно-податковими надходженнями у запланованих обсягах, тобто повноцінне виконання фіскальної функції митної політики. Очевидно, що накопичені грошово-фінансові ресурси стануть за умови їх правильного розподілу та використання основою для забезпечення існуючих суспільних потреб та досягнення бажаного економічного зростання.

Висновки. Таким чином, зважаючи на вищевикладені аргументи та логічні припущення, можна констатувати, що митна політика, або державна політика у сфері державної митної справи, чинить безпосередній вплив на економічне зростання країни та на можливості діяльності, розвитку усіх відповідних суб'єктів господарювання. При цьому, якщо брати фінансовий контекст, то треба визнати, що основним джерелом стимулювання, забезпечення або навіть стримування економічного зростання країни можна вважати обсяги митно-податкових надходжень до доходної частини Державного бюджету. При цьому завдання збільшення фінансового ресурсу держави є важливим, але до нього не можна підходити прямолінійно. Збільшення важливо не само по собі, а як ресурс, як фактор досягнення економічного зростання, економічного розвитку. Поєднати фіскальні інтереси держави з цілою гамою інших суспільних інтересів є одночасно як дуже складною, так і дуже важливою задачею. Тому зважена й ефективна митна політика держави з метою забезпечення суспільного економічного зростання, на нашу думку, має бути спрямована на планування обґрунтованих обсягів митних податків із зовнішньоекономічної діяльності та на відповідне досягнення повноцінного виконання поставлених цілей. При цьому, важливо брати до уваги, що фінансовий аспект митної політики є важливим, але не єдиним фактором впливу митно-тарифного регулювання на можливості та характер економічного зростання країни. Проблема є набагато складнішою, має різні важливі складові, що потребує подальшого спеціального наукового дослідження.

ЛІТЕРАТУРА

1. Митний кодекс України від 11.07.2002 № 92-IV [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://rada.gov.ua/>
2. Митний Кодекс України від 13.03.2012 № 4495-VI [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://rada.gov.ua/>

3. Бережнюк І. Г. Митне регулювання України: національні та міжнародні аспекти: монографія / І. Г. Бережнюк. – Дніпропетровськ: Академія митної служби України, 2009. – 543 с.
4. Івашина О. Ф. Інституціоналізація економічного розвитку: монографія / О. Ф. Івашина. – Дніпропетровськ: Наука та освіта, 2009. – 284 с.
5. Карамбович І. М. Митна система та її роль в регулюванні зовнішньої торгівлі України: монографія / І. М. Карамбович. – Дніпропетровськ: Академія митної служби України, 2009. – 281 с.
6. Ківалов С. В. Митна справа та національна безпека / С. В. Ківалов, Б. А. Кормич // Митна справа. – 2001. – №4. – С. 3–16.
7. Міжнародні стратегії економічного розвитку: Навч. посіб. / За ред. А. О. Задой. – К.: Знання, 2007. – 332 с.
8. Науменко В. П. Митне регулювання зовнішньоекономічної діяльності в Україні: Монографія / В. П. Науменко, П. В. Пашко, В. А. Руссков, 2006. – 394 с.
9. Пашко П. В. Митна безпека (теорія, методологія та практичні рекомендації): монографія / П. В. Пашко, 2009. – 628 с.
10. Пашко П. В. Митна політика та митна безпека України / П. В. Пашко, П. Я. Пісний // Фінанси України. – 2006. – №1. – С. 74–85.
11. Офіційний сайт Державної митної служби України [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.customs.gov.ua>
12. Офіційний сайт Державної служби статистики України [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>

УДК 338.24:353.9

Каховська О. В.**СОЦІАЛЬНІСТЬ РЕЗУЛЬТАТУ ФУНКЦІОНУВАННЯ СУБ'ЄКТІВ ЕКОНОМІКИ**

Обґрунтовується сучасна концепція сутності «соціальності» як процесу і результату об'єктивованих гетерогенних відносин, спрямованих на зменшення неприйнятної асиметрії у доходах суб'єктів виробничого процесу. Здійснено діагностику формування і змін соціальності в національному економічному просторі в цілому та в розрізі господарюючих одиниць промислово розвинутого регіону на основі звітних і отри́маних автором особисто даних. Приводяться аргументи щодо доцільності запровадження регулювання соціальності і запропоновано інструментарій здійснення таких регуляторних актів.

Ключові слова: соціальність, зміст, підприємство, оцінка, вплив, проблеми, регулювання, можливості, інструментарій

Бібл.: 16.

Каховська Олена Володимирівна – кандидат економічних наук, доцент, докторант, кафедра державного управління та місцевого самоврядування, Дніпропетровський регіональний інститут державного управління Національної академії державного управління при Президентові України (вул. Гоголя, 29, Дніпропетровськ, 49044, Україна)

Email: elenakdn@rambler.ru

УДК 338.24:353.9

Каховская Е. В.**СОЦИАЛЬНОСТЬ РЕЗУЛЬТАТА ФУНКЦИОНИРОВАНИЯ СУБЪЕКТОВ ЭКОНОМИКИ**

Обосновывается современная концепция сущности «социальности» как процесса и результата объективных гетерогенных отношений, направленных на уменьшение неприемлемой асимметрии в доходах субъектов производственного процесса. Осуществлена диагностика формирования и изменения социальности в национальном экономическом пространстве в целом и в разрезе хозяйствующих единиц промышленно развитого региона на основе отчетных и полученных автором лично данных. Приводятся аргументы относительно целесообразности регулирования социальности и предложен инструментарий осуществления таких регуляторных актов.

Ключевые слова: социальность, содержание, предприятие, оценка, влияние, проблемы, регулирование, возможности, инструментарий

Библ.: 16.

Каховская Елена Владимировна – кандидат экономических наук, доцент, докторант, кафедра государственного управления и местного самоуправления, Днепропетровский региональный институт государственного управления Национальной академии государственного управления при Президенте Украины (ул. Гоголя, 29, Днепропетровск, 49044, Украина)

Email: elenakdn@rambler.ru

UDC 338.24:353.9

Kakhovskaya Y. V.**SOCIALITY OF THE RESULT OF ECONOMIC ACTORS OPERATION**

The modern concept of the essence of "sociality" as the process and outcome of heterogeneous object-relations, directed to reduce unacceptable asymmetry in income subjects of the production process, is substantiated. The diagnostics of formation and changes of sociality in the national economic space in general and in the context of economic units of the industrialized region, based on reporting and data obtained by the author, are made. The arguments as for the introduction of regulation of sociality are given and tools for regulations are offered.

Keywords: sociality, content, enterprise, evaluation, impact, challenges, regulations, possibilities, tools

Bibl.: 16.

Kakhovskaya Yelena V. – Candidate of Sciences (Economics), Associate Professor, Candidate on Doctor Degree, Department of Public Administration and Local Self-Government, Dnipropetrovsk Regional Institute of Public Administration of the National Academy of Public Administration under the President of Ukraine (vul. Gogolya, 29, Dnipropetrovsk, 49044, Ukraine)

Email: elenakdn@rambler.ru